

Δ Ι Α Κ Η Ρ Υ Ξ Η

ΤΩΝ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΩΝ ΚΙΝΗΣΕΩΝ-ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΕΩΝ ΣΤΟΥΣ ΟΤΑ

«Τίποτα δεν έχει αλλάξει, τίποτα δεν είναι όπως παλιά»

Συνάδελφοι,

Τρία χρόνια μετά το συνέδριο της Χαλκιδικής, ουσιαστικά «τίποτα δεν έχει αλλάξει» αλλά και «τίποτα δεν είναι όπως παλιά».

Διανύουμε μια εποχή όπου η ανθρώπινη εργασία και οι τεράστιες δυνατότητες των παραγωγικών δυνάμεων θα μπορούσαν να έχουν αλλάξει εκπληκτικά προς το καλύτερο τη ζωή των ανθρώπων παρόλα αυτά βιώνουμε καθημερινά όλο και πιο πολύ τη συσσώρευση αμύθητου πλούτου σε όλο και πιο λίγους και τις εκρηκτικές διαστάσεις με τις οποίες απλώνεται η φτώχεια σε εκατομμύρια ανθρώπους.

Τα γκρίζα σύννεφα του ιμπεριαλιστικού πόλεμου πάνω από το ΙΡΑΚ όχι μόνο δεν έφυγαν, αλλά σήμερα πυκνώνουν πάνω από το ΙΡΑΝ με απρόβλεπτες συνέπειες για το μέλλον ολόκληρου του κόσμου.

Στη χώρα μας η «γαλάζια» κυβέρνηση πολύ σύντομα έριξε τις μάσκες της «ήπιας προσαρμογής», του «σεμνά και ταπεινά» και κάτω από τις απαιτήσεις της Ε.Ε.- Βιομηχάνων-Τραπεζιτών πέρασε στην άγρια επίθεση συνολικά και με όλα τα μέσα και τους μηχανισμούς απέναντι στα δικαιώματα και κατακτήσεις των εργαζομένων. Κυβέρνηση – Κεφάλαιο – Ευρωπαϊκή Ένωση θέλουν να επιβάλλουν ένα εργασιακό μοντέλο με εργαζόμενους δίχως δικαιώματα και εργοδότες δίχως υποχρεώσεις. Στόχος τους είναι να καταργήσουν ότι με αγώνες έχουν κατακτήσει οι εργαζόμενοι, να διαμορφώσουν ένα εργασιακό μεσαίωνα, να μειώσουν το κόστος εργασίας, για να πετύχουν τη μεγαλύτερη κερδοφορία για τις επιχειρήσεις.

- **Η ακρίβεια** λεηλατεί πλέον καθημερινά τον μισθό μας σπρώχνοντας μας συνεχώς στη μέγγενη του δανεισμού και της τοκογλυφίας των τραπεζών για να τα φέρουμε βόλτα, ενώ **μισθοί - συντάξεις** μπήκαν στον αστερισμό της εισοδηματικής πολιτικής των 0,70 λεπτών την μέρα.

- Οι χιλιάδες οι απολύσεις, το κλείσιμο δεκάδων εργοστασίων, έχουν μετατρέψει **την ανεργία σε** εφιάλη που έχει μπει σε κάθε σπίτι.

- Ο νέος γύρος **ξεπουλήματος – ιδιωτικοποιήσεων σε ΔΕΚΟ**, Δημόσιο και ΟΤΑ εξελίσσονται και μέσο του νόμου για τις συμπράξεις με το ιδιωτικό κεφάλαιο.

- **Η άρση της μονιμότητας**, με αρχή τις ΔΕΚΟ, η κατάργηση στην ουσία της σταθερής δουλειάς επιδιώκεται να επιβληθεί σε όλο το Δημόσιο και τους ΟΤΑ με τη συνταγματική αναθεώρηση που ετοιμάζουν.

- Η προσπάθεια **κατάργησης των συλλογικών συμβάσεων** με πιλότο τον υπερκερδοφόρο τραπεζικό τομέα.

- **Οι νέες ανατροπές στο ασφαλιστικό** με παράταση του χρόνου εργασίας, μείωση των συντάξεων και αποχαρκτηρισμό επαγγελματών από τα βαρέα και ανθυγιεινά.

- Η **απελευθέρωση - παράταση του ωραρίου** και διευθέτηση του χρόνου εργασίας για ουσιαστική κατάργηση των υπερωριών.

- Η **συνεχής επέκταση και διόγκωση της μερικής απασχόλησης**, οι συμβάσεις έργου, η νέα στρατιά συμβασιούχων δίνουν το στίγμα για το πως μας θέλουν όλους τα επόμενα χρόνια.

Στο χώρο της Τοπικής Αυτοδιοίκησης το αστικό μπλοκ εξουσίας και δήμαρχοι, με τις αντιδραστικές μεταρρυθμίσεις που προωθούν στα πλαίσια των καπιταλιστικών αναδιαρθρώσεων, θέλουν να μετατρέψουν τους Δήμους σε τοπικό κράτος με πολλές αρμοδιότητες και λειτουργία επιχείρησης με τους δημότες πελάτες και τους εργαζόμενους χωρίς δικαιώματα.

Αυτή η αντεργατική πολιτική πρέπει και μπορεί να ανατραπεί, αλλά...

Την περίοδο που πέρασε φάνηκε πόσο «λίγο» και αναντιστοιχο της επίθεσης που δεχόμαστε σαν εργαζόμενοι είναι το υπάρχον συνδικαλιστικό κίνημα γενικά αλλά και στον κλάδο μας Αυτό επιβεβαιώθηκε και στη πρόσφατη μεγάλη απεργιακή μας κινητοποίηση τον Απρίλη.

Εγκλωβισμένες οι δύο μεγάλες παρατάξεις στη λογική της πολιτικής των κομμάτων που υποστηρίζουν, Νέα Δημοκρατία και ΠΑΣΟΚ, δεν μπόρεσαν και δεν μπορούν να υπηρετήσουν συνολικά και ουσιαστικά τα πραγματικά συμφέροντα των εργαζομένων. Η επαίσχυντη διετή συμφωνία ΓΣΕΕ-ΣΕΒ που υπόγραψαν είναι το καταλυτικό και πιο χαρακτηριστικό πρόσφατο έργο τους.

- **Στον κλάδο μας η μεν ηγεσία της ΔΑΚΕ έχει μετατραπεί ανοιχτά σε δούρειο ίππο των όποιων διεκδικήσεων και αγώνων μας**, είναι φερέφωνο και απολογητής της αντεργατικής κυβερνητικής πολιτικής, αποτελεί απεργοσπαστικό μηχανισμό με προπύργια την Αθήνα τη Θεσσαλονίκη και τον Πειραιά. Οι όποιες, σπάνιες, φραστικές διαφοροποιήσεις διατυπώνει είναι ακριβώς για να μπορεί να συνεχίζει να παίζει αυτό το ρόλο.

- **Η δε ηγεσία της ΠΑΣΚΕ με βεβαρημένο παρελθόν** επί κυβερνήσεων Σημίτη αλλά και εξαρτημένη από την πολιτική των συμβιβασμών και στην καλύτερη περίπτωση «του κάτι απλώς να τσιμπήσουμε» **δεν μπορεί να σταθεί με συνέπεια και αποφασιστικότητα στο ύψος των απαιτήσεων σήμερα.**

ΠΑΣΚΕ – ΔΑΚΕ έκλεισαν με συνοπτικές διαδικασίες τη μεγάλη απεργία του 2003 την πιο κρίσιμη στιγμή της με μια αόριστη υπόσχεση για τα Β.Α.Ε. και αποδεχόμενοι την μετατροπή της εκλογική αποζημίωσης σε επίδομα βαφτίζοντας το αύξηση.

Ακόμη και στην πρόσφατη απεργία του Απρίλη το πραγματικό όριο που έβαζε η ηγεσία της ΠΑΣΚΕ δεν ήταν άλλο από την μετατροπή των παροχών σε είδος σε επίδομα και ακόμη μια αόριστη υπόσχεση για τα βαρέα.

- **Σοβαρές ευθύνες για την κατάσταση στο συνδικαλιστικό κίνημα σήμερα έχει και το ΠΑΜΕ με την παράταξη της ΔΑΣ στον κλάδο.**

Η τακτική του πετροπόλεμου ανάμεσα μας, του συνεχούς κομματικό- παραταξιακού διαχωρισμού συλλήβδην μεταξύ των εργαζομένων, η ταξική ενότητα μόνο γύρω από τον εαυτό τους, η οπτική που βλέπει και θέλει τους αγώνες σήμερα, μόνο σαν μέσο προβολής της πολιτικής τους, ώστε να κατακεραυνωθούν όλοι οι άλλοι και να κεφαλοποιήσει κομματικά σε ψήφους, επιτείνουν τις δυσκολίες και τα αδιέξοδα. Σε τελευταία ανάλυση με μια τέτοια τακτική διευκολύνει αντικειμενικά στο να περνά η αντεργατική πολιτική της κυβέρνησης.

Για ένα αποτελεσματικό και νικηφόρο συνδικαλιστικό κίνημα των εργαζομένων στους ΟΤΑ.

Συνάδελφοι

Σήμερα είναι καιρός να γυρίσουμε σελίδα Να κάνουμε ένα βήμα μπροστά και να συγκρουστούμε με τη λογική του κυβερνητικού- δημαρχιακού- κομματικού συνδικαλισμού. Να υπερβούμε τις παρατάξεις που είναι το μακρύ χέρι κυβερνήσεων, Δημάρχων, κομμάτων και να οικοδομήσουμε μια Νέα Ταξική Εργατική Ενότητα για τις ανάγκες και τα δικαιώματα τις εποχής μας. **Να γυρίσουμε την πλάτη στο συνδικαλισμό της συναίνεσης και της υποταγής, ώστε να έχουμε νικηφόρους απεργιακούς αγώνες.**

Πρώτα από όλα χρειάζεται ένα **αγωνιστικό πρόγραμμα δράσης με προοπτική νίκης.** Με αιτήματα και στόχους που θα υπηρετηθούν ανυποχώρητα μέχρι τέλους. Από τα δεκάδες επιμέρους και γενικά ζητήματα που πρέπει να αντιμετωπιστούν, η πάλη μας πρέπει να επικεντρωθεί στα παρακάτω το επόμενο διάστημα.

1) Σπάσιμο της εισοδηματικής πολιτικής της μιζέριας και της λιτότητας, με ουσιαστικές κλαδικές αυξήσεις. Ο κατώτερος εισαγωγικός μισθός στην Υ.Ε. κατηγορία τα 1300 ευρώ και αντίστοιχες αυξήσεις σε όλες τις άλλες κατηγορίες και κλιμάκια.

Κάτω τα χέρια από τις παροχές σε είδος.

- Η μετατροπή των παροχών σε είδος σε επίδομα δεν είναι αύξηση.
 - Οι παροχές σε είδος με κοινή υπουργική απόφαση και καταργώντας τις μεσοβέζικες ρυθμίσεις που υπάρχουν να αποτιμώνται σε χρήμα και να καταβάλλονται απευθείας σε όλους τους εργαζόμενους, χωρίς μεσάζοντες και διαπλοκές με βάση τα 1000 ευρώ για φέτος και δυνατότητα διαπραγμάτευσης προς τα πάνω από τα σωματεία.

2) Ένταξη στα Β.Α.Ε με καταρχήν βάση τον υπάρχον κανονισμό του ΙΚΑ στις αντίστοιχες ειδικότητες και στους εργαζόμενους δημόσιου δικαίου.

- Τέσσερα επιπλέον μισθολογικά κλιμάκια για όλους τους εργαζόμενους που εντάσσονται στα Β.Α.Ε .Εισαγωγικό Μ.Κ. το 14^ο .
- Κανένα επασφάλιστρο που θα αποτρέψει να κάνουν χρήση των όποιων ρυθμίσεων.
- 27 χρόνια δουλειάς για πλήρη σύνταξη, χωρίς όριο ηλικίας.
- Σύνταξη στα 55 για τους άνδρες στα 50 για τις γυναίκες.
- 5ωρη, 5νθήμερη βδομάδα εργασίας. 10 ημέρες αδεία το χρόνο επιπλέον.

3) Επέκταση της κλαδικής ΣΣΕ για όλους τους εργαζόμενους στους ΟΤΑ, στα Νομικά τους πρόσωπα και τις δημοτικές επιχειρήσεις.

- για να σταματήσει η όρεξη κυβέρνησης-δημάρχων να προσλαμβάνουν εργαζόμενους με 500-600 ευρώ τον μήνα.

4) Ενιαία, σταθερή-μόνιμη και πλήρη σχέση εργασίας για όλους τους εργαζόμενους στους ΟΤΑ.

- Κατάργηση της μερικής απασχόλησης, των συμβάσεων έργου, και όλων των μορφών συμβασιούχων και εκτάκτων με την μετατροπή των συμβάσεων τους σε αόριστου χρόνου στους οργανισμούς των ΟΤΑ. Προσλήψεις μόνιμου προσωπικού στους Δήμους και τα ΝΠΔΔ.

5) Κατοχύρωση μέσω του νέου κώδικα δήμων και κοινοτήτων της δημόσιας λειτουργίας και κοινωνικής προσφοράς όλων των υπηρεσιών της Τ.Α.

Όχι στην ιδιωτικοποίηση των υπηρεσιών των Δήμων.

- Κατάργηση των Δημοτικών Επιχειρήσεων και παράλληλα μεταφορά του προσωπικού τους στους Δήμους και τα ΝΠΔΔ, σε αντίστοιχες υπηρεσίες και ειδικότητες
- Απόσυρση του νόμου για τις συμπράξεις Δήμου- Ιδιωτικού Τομέα.
- Κατάργηση της ανταποδοτικότητας για τα φτωχά λαϊκά στρώματα και μισθωτούς.
- Απόσυρση των διατάξεων για την μεταφορά αρμοδιοτήτων των ΟΤΑ στις Κοινοφελείς Δημοτικές Επιχειρήσεις.

6) Τέλος ειδικά για τους εργαζόμενους στους παιδικούς σταθμούς που είναι στο στόχαστρο Κυβέρνησης-ΚΕΔΚΕ πρέπει να ΑΠΑΙΤΗΘΕΙ:

- Καμία αλλαγή του ωραρίου λειτουργίας και των εργασιακών σχέσεων.
- Ποιοτική αναβάθμιση και βελτίωση των υποδομών τους με δημόσιο κοινωνικό χαρακτήρα, χωρίς «τροφεία».
- Αναγνώριση του προσωπικού τους που απασχολείται με παιδιά ως παιδαγωγικό προσωπικό.
- Αμεση καταβολή των χρημάτων που οφείλονται (αναδρομικά πριν παραγωγικότητας 1990-1996)
- Επίλυση των ασφαλιστών και συνταξιοδοτικών τους αιτημάτων που προέκυψαν με τη μεταφορά τους στους ΟΤΑ.

Τέλος είναι απαραίτητο να έρθουν στο προσκήνιο σήμερα

- Κατάργηση όλων των αντιασφαλιστικών νόμων. Μείωση των ορίων ηλικίας για την σύνταξη
- Σύνταξη στα 30 χρόνια εργασίας χωρίς όριο ηλικίας. Σύνταξη ίση με το σύνολο των μηνιαίων αποδοχών.
- Μισθολογική αναγνώριση της προϋπηρεσίας από τον ιδιωτικό τομέα.
- Αύξηση των παροχών από το ΤΑΔΚΥ – ΤΥΔΚΥ.

Απαιτούνται αγώνες - χρειάζονται νίκες αλλά και προϋποθέσεις

Συνάδελφοι

Να πορευτούμε με αυτούς που θέλουν και μπορούν αυτή είναι και η βασική προϋπόθεση.

Να ξεπεράσουμε τους κυματοθραύστες των αγωνιστικών διαθέσεων και σκιρτημάτων που πυκνώνουν όλο και περισσότερο κάτω από τις ανάγκες για την αντιμετώπιση των προβλημάτων.

Να κτίσουμε μια νέα ενότητα, ταξική στη βάση και μια πραγματικά ανεξάρτητη συνδικαλιστική δράση πέρα και έξω από τους εκπροσώπους του κυβερνητικού - δημαρχιακού συνδικαλισμού της υποταγής και του συμβιβασμού αλλά και του κομματικό- κεντρικού που μας φρενάρει και μας διαχωρίζει τεχνητά πολλές φορές. Αυτό μπορεί να φέρει αποτελέσματα και να αναγεννήσει το κίνημα μας σήμερα.

Η ενίσχυση και στήριξη των πρωτοβάθμιων σωματείων είναι το καθοριστικό, εκεί που οι εργαζόμενοι στην πράξη και άμεσα δίνουν τις μικρές καθημερινές αλλά και μεγάλες μάχες πρόσωπο με πρόσωπο με το δήμαρχο εργοδότη και που εκεί οι κομματικές- παραταξιακές φανέλες έρχονται σε δεύτερη μοίρα.

Η αναγέννηση της λειτουργίας τους, η δημιουργική-δημοκρατική συμμετοχή όλο και περισσότερων συναδέλφων στη ζωή και στην ποικιλόμορφη δράση των σωματείων μακριά από τις λογικές ανάθεσης στους «επαγγελματίες» συνδικαλιστές,

Ο περιφερειακός συντονισμός τους και η ανταλλαγή εμπειριών με άλλα πρωτοβάθμια. Αυτά είναι τα σημαντικά εκείνα στοιχεία που προετοιμάζουν και καθορίζουν την πιο βασική και ουσιαστική προϋπόθεση.

Να περάσει ο αγώνας στα χεριά των εργαζομένων, ουσιαστικά και σε όλες τις φάσεις του.

Οι αγωνιστικές κινήσεις- συσπειρώσεις στους ΟΤΑ

Με αυτή την αντίληψη και λογική κινηθήκαμε και δράσαμε όλα αυτά τα χρόνια.

Με αγωνιστικότητα, ανιδιοτέλεια, συνέπεια, ανεξαρτησία όχι μόνο υπερασπιστήκαμε τα δικαιώματα των εργαζόμενων αλλά συμβάλλαμε με τη δράση μας να ανοίξουν και νέοι δρόμοι διευρύνοντας τις κατακτήσεις μας στα σωματεία, την ίδια αντίληψη και λογική αναδείξαμε και υπερασπιστήκαμε και στην ομοσπονδία.

Συνάδελφε μας γνωρίζεις και μας εμπιστεύεσαι,

μαζί λοιπόν να δυναμώσουμε,

για νικηφόρους και αποτελεσματικούς αγώνες που θα έρθουν.

ΜΑΗΣ 2006